

[Knud Kristensen.]

har. Vi skriver: 22,40 i Forhold til Sterling, men da Sterling dirigeres af en helt anden Magt, af England, saa betyder det, at vor Valutapolitik i Forhold til Guldets og i Forhold til Varen ikke bestemmes af vort Land, men af et helt andet Land. Jeg tror næppe, der er noget Land i Verden, der indtager den Stilling, at det ingen selvstændig Politik har paa dette Omraade, intet som helst har at skulle have sagt. Det er saaledes, som den tidligere Formand for mit Parti sagde ved en Lejlighed, da samme Spørgsmaal var til Behandling: Man fører Valutapolitik her i Landet ved Hjælp af en sort Tavle og et Stykke Kridt! Paa den skrev man dengang 18,16 og i Dag 22,40; men en virkelig Valutapolitik, hvor man selvstændigt, under Hensyn til Landets Erhvervsliv, bestemmer, hvilken Politik der skal føres, har vi ikke.

Man kan saa spørge: Men har det da nogen Betydning, om den danske Mønt har en virkelig Handelsværdi? Ja, det mener jeg absolut det har. Enten den staar højt eller lavt, hvordan man end vil sætte den, mener jeg, det er en afgørende Fordel, at den har en virkelig Pris. Hvad betyder det nemlig, at man kræver Valutaen afleveret og uddeler den til en Pris, som intet har med Værdien at gøre? Det har naturligvis til Følge, at Uddelingen af Valutabevillinger kommer til at foregaa gennem et Slags Naadesekretariat. Det er en Begunstigelse for dem, der faar disse Bevillinger, og dette sker gennem et Kontor, som uddeler til højre og venstre, til Per og Poul. Dette aabner Mulighed for, ja, mere end det, det medfører næsten nødvendigvis Korruptionens Fremtrængen i vort Samfund.

Men det har ogsaa andre Følger. Nu uddeler man Bevillinger til dem, man synes skal have dem, og der bliver selvfølgelig ikke taget Hensyn til Dygtighed, hvad der heller ikke er nødvendigt, thi de, der faar Bevillingerne, kan faa en Fordel deraf. Hvis der var en Pris, vilde dog den dygtige, fordi han var dygtigere til at foretage Handelen, faa en større Import, den mindre dygtige en mindre, og den udelige slet ingen; men nu faar de lige meget, blot de har haft den samme Import for en Tid siden. De faar efter ganske mekaniske Regler den samme Tildeling — eller skulde i hvert

Fald have det. Der er altsaa ingen Forskel — saaledes som der er, hvor der er en Pris — mellem den dygtige og den mindre dygtige.

Og hvordan er det med Forholdet mellem ældre og unge? De unge kan ikke komme til, i hvert Fald ikke i det Omfang, som deres Dygtighed og Energi berettiger til, fordi Importen er forbeholdt dem, der i Forvejen i en vis Periode har haft en Import.

Det er ogsaa dette Administrationskontor, der bestemmer, paa hvilket Tidspunkt Varene skal indføres; det er et Kontor, der bestemmer, i hvilke Kvantiteter de skal indføres. Handelsstanden med dens naturlige Funktioner er herhjemme sat fuldstændig ud af Spillet. Det har næsten ingen Interesse, om Manden er dygtig eller mindre dygtig, det, der har Interesse, er, om han har haft en Import i Forvejen og saa kan finde Naade for denne Kontoradministrations Øjne. Den for Samfundet livsvigtige Funktion, som Handelsstanden i et Land har, er delvis ophævet, og Handelen er omdannet og reduceret til Ekspeditionssekretærer for Administrationen og dens Kontorer. At alt dette fører til uhyre Tab for Samfundet, maa enhver kunne indse er hævet over enhver Tvivl.

Men hertil kommer en anden Ting. Hvem skal have Raastofferne? Hvilke Produktioner her i Landet skal udvides, og hvilke skal indskrænkes? Er det Landbruget eller Industrien? Hvis det er Industrien, hvilke Virksomheder er det da inden for Industrien, der skal udvikles og fremmes, og hvilke skal gaa tilbage? Ogsaa dette bestemmes af et Kontor. Det lyder næsten som en Fabel, at man overlader saadanne vigtige Afgørelser til et Kontor, som ikke har og ikke kan have, hvor dygtigt det ellers er paa sit særlige Omraade, noget som helst Begreb om, hvilket der er det mest fordelagtige for Samfundet og for Landet. Det lyder som en Fabel, men dog er det jo den Politik og den Virkelighed, vi lever midt i.

Derfor staar man ogsaa og strides om, hvad det nu er for Produktioner der skal udvides, hvorimod, hvis man havde en Pris, den være høj eller lav, paa Valutaen, saa vilde det være den Virksomhed, som, hvis Vilkaarene var lige, bedst og mest fordelagtigt kunde bruge den, der vilde faa Ud-